

Caiete de comunicare

Universitatea „Vasile Alecsandri”
din Bacău

Facultatea de Litere

Revistă a studenților de la
Comunicare și relații publice

An VII
Vol. 1
2017

ISSN 2247 – 2576

**Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
Facultatea de Litere**

Caiete de comunicare

2017

An VII, Vol. 1

Publicația apare în cadrul programului de studii
Comunicare și relații publice de la Facultatea de Litere
a Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Bacău, str. Spiru Haret nr. 8, 600114

REDACTOR-COORDONATOR:
Lect. univ. dr. Florinela Floria

Membri fondatori: Gheorghe Platon, Dan Bârjoveanu, Alexandra Corolea

SECRETARIAT DE REDACȚIE:
Ioana-Adelina Bejan, Ștefan Adrian Istrate

CONSILIER EDITORIAL ONORIFIC : conf. univ. dr. Gabriel Mardare

Editor: Editura „Alma Mater” Bacău.
Multiplicarea a fost realizată la tipografia editurii

ISSN 2247 – 2576

DOZA DE ȘTIINȚĂ

(Aproape) totul despre PR

Andreea-Mădălina Mișca

PR – PUBLIC RELATIONS – Relațiile de comunicare existente între o organizație și publicul său, eforturi de a influența această relație prin obținerea publicității favorabile.

Rețeta perfectă a Relațiilor Publice combină creativitatea, originalitatea și, desigur, managementul de calitate superioară .

Ce face un om de PR :

- *Research.* Înainte de orice activitate , cercetarea este sfântă în acest domeniu, fără ea, nu poți trece la următoarea etapă.
- *Crearea și actualizarea bazei de date cu jurnaliști;*
- *Crearea materialelor de presă;*
- *Monitorizarea presei;*
- *Organizarea evenimentelor;*
- *Organizarea și implementarea campaniilor de comunicare;*
- *Promovarea organizațiilor în social media ș.a.*

Viața studenților, dependentă de calculator și internet

Loredana-Ionela Simion

Potrivit unui studiu Intel, trei sferturi dintre studenții români petrec peste 3 ore pe zi în fața calculatorului. Peste 70% din studenți folosesc Internetul ca principală sursă suplimentară de studiu și doar 2% accesează Internetul de pe computerele facultăților. Un procent de 78% dintre studenții români petrec zilnic cel puțin trei ore în fața calculatorului. Mediul virtual a devenit un partener important în viața tinerilor. Potrivit cercetării Intel România, în ceea ce privește sursele suplimentare de studiu, 72% dintre tineri plasează pe primul loc Internetul. Mediul virtual este cea mai utilizată metodă de aflare a informațiilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de student. Prin comparație, doar 22% preferă să folosească biblioteca. Un procent de 6% utilizează presa scrisă sau alte metode de informare.

Atunci când accesează Internetul, activitatea preferată a studenților români este comunicarea online. 65% dintre studenți folosesc Internetul ca mijloc de comunicare, în alte scopuri decât cele profesionale. Comunicarea online, prin intermediul diferitelor servicii de email, instant messaging, bloguri, rețele sociale etc. reprezintă activitățile preferate ale studenților când vor să se relaxeze, indicând o tendință clară a modului în care tinerii își petrec timpul liber pe Internet. Accesarea conținutului online are loc de cele mai multe ori de acasă (93%). Un procent foarte mic, de numai 2% dintre studenți, accesează conținut online folosind computerele din sălile facultăților. Studiul arată că timpul petrecut în mediul online ar trebui valorificat în mai mare măsură pentru scopuri educaționale și de formare/dezvoltare profesională, iar universitățile s-ar situa în avantaj dacă ar putea dezvolta și oferi cât mai multe astfel de oportunități studenților. Se poate deduce că, în timp ce sălile clasice de seminar rămân locuri importante de întâlnire, comunicarea și accesul la informații s-ar putea face în mai mare măsură prin intermediul mediului virtual, ce reprezintă o resursă importantă pentru educație pe termen lung.

➤ **Viață de student**

Cu ce schimbări vine viața de student?

Thaisia Mihăilă

Pentru mulți tineri, intrarea la facultate înseamnă și **mutarea într-un oraș nou**, adică părăsirea confortului familial și momentul în care îți iei viața în propriile mâini. Libertatea dobândită de curând poate fi dublată de dorul de casă și de cei dragi, mai ales dacă nu ești obișnuit(ă) să stai departe de ei. Este, probabil, cea mai semnificativă schimbare, mai ales că ții de spațiul personal, însă datorită ei vei fi pus în situații noi și vei dobândi abilități utile pentru perioada maturității.

Studentia este o perioadă plină și foarte diversă, un univers de posibilități care se deschide în fața ta, astfel că **gestionarea timpului și a banilor** va fi o provocare. Petreceri, ieșiri în oraș cu noii colegi, cursuri, plimbări și alte activități, poate chiar un job – ca student ai multe lucruri de experimentat, așa că trebuie să înveți să te organizezi pentru a le face față. Toate acestea reprezintă un antrenament bun pentru viitor.

Este posibil ca **relațiile de prietenie sau iubire** din liceu să se destrame, încet-încet. Distanța poate fi o problemă, mai ales că fiecare cunoaște alți oameni și are propriul program. Asta nu înseamnă că trebuie să renunți la orice legătură cu vechii prieteni, mai ales că internetul îți oferă posibilitatea de a rămâne în legătură cu ei, cel puțin virtual.

Primul tău an de facultate stă să înceapă și, odată cu el, un capitol cel puțin interesant din viața ta. Mai grozav sau nu decât anii de liceu, primul an, dar și următorii, sunt presărați cu o mulțime de surprize. Cu siguranță nu știi la ce să te aștepti, iar unele dintre informațiile pe care le ai pot fi sau nu adevărate.

Iată patru dintre cele mai răspândite mituri din viața de student!

1. **Îți va fi greu la început**

Pentru o bună parte dintre tinerii care intră la facultate, începutul primului an de facultate nu este deloc floare la ureche. Un alt mediu, alt oraș, altă locuință, alți oameni, mai simplu spus, o altă viață. Chiar și așa, vor exista întotdeauna excepții de la regulă, aceia care se adaptează în doi timpi și trei mișcări și cărora nu le va fi dor de casă prea curând. De ce nu te-ai număra și tu printre acei boboci care se simt grozav la facultate încă din primele zile ?

2. **Profesorii din facultate sunt nașpa**

Probabil îți imaginezi și tu că, dacă în liceu puteai să discuți oricum și oricând cu profesorul de la clasă, în facultate lucrurile se schimbă destul de mult. De multe ori, această idee este adevărată. Dar gândește-te așa: chiar dacă nu te vei putea apropia de toți profesorii din facultate, poți să fii sigur că nu vei rămâne neremarcat dacă îți place un anumit curs și îți dai interesul.

3. **Nu ai cum să parcurgi toată bibliografia**

Lecturile și cerințele din timpul liceului vor deveni în facultate o amintire plăcută, dacă te gândești la cât de stufoasă este bibliografia cursurilor și seminarelor în studenție. Cu toate acestea, nu porni de la premisa că îți va fi imposibil să o parcurgi pe toată. Dacă lecturile opționale vor fi doar pentru studenții care nu dorm noaptea, bibliografia obligatorie poate fi parcursă, cu condiția să te organizezi foarte bine și să îți mai și placă.

4. **Sesiunile sunt îngrozitoare**

Contrar opiniei larg răspândite, sesiunile de examene nu sunt cel mai îngrozitor lucru care ți s-ar putea întâmpla în facultate sau în viață. Ce-i drept, nu sunt tocmai ușoare, dacă nu pui mâna pe nici o carte în timpul semestrului, dar, în funcție de facultate, pot fi trecute cu mai mult de sfântul 5 și dacă "îngrași porcul în Ajun". Nu sunt recomandate asemenea practici, însă majoritatea studenților învăță doar în sesiune și nu în timpul semestrului. Cu toate acestea, vei vedea pe propria piele cum este viața de student și dacă acestea au fost sau nu doar niște mituri.

Cinci lucruri care trebuie știute încă din primul an de facultate

Sfaturile Georgianeii Muntianu

1. Cum să scapi de presiunea unui eșec.

Cuvântul eșec este un concept, nu este neapărat o stare de spirit. Nu este un obicei. Este o situație care apare deseori doar în mintea noastră. Ceea ce văd alții ca un succes, noi îl putem vedea ca pe un eșec.

Automat, este o idee care în mintea noastră schimbă felul în care vedem și relaționăm cu lumea din jurul nostru.

Metoda garantată de a scăpa de presiunea psihologică pe care o generează un eșec, este să faci dintr-o nereușită – o lecție.

Da, e atât de simplu. Din moment ce orice lucru care nu îți merge bine este transformat într-o lecție, tu abordezi situația complet diferit. Te analizezi, devii curios și descoperi noi lucruri la tine. Cauți lecția, nu cauți sentimentul de autocompătimire. Mulți autori de cărți sau vorbitori în public s-au folosit de eșecurile lor pentru a le transforma în lecții de viață și au făcut bani pentru că au împărtășit cu alții secretele „eșecurilor” lor.

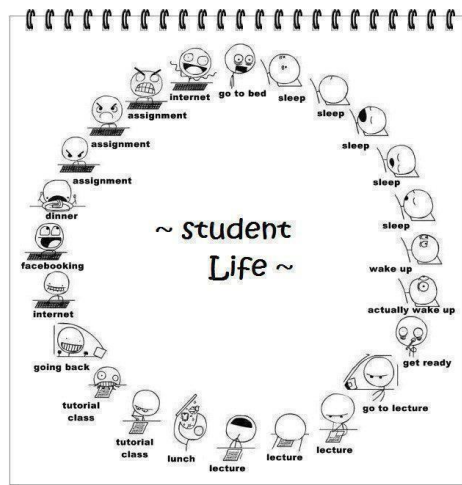
2. Dacă nu ceri, înseamnă că nu meriți.

Mulți dintre studenți învață pe parcursul facultății să facă primii bani. Mulți se apucă să facă freelancing. Diferența dintre cineva care „face Photoshop” pe bani și cineva care „face Photoshop” gratuit este exact atitudinea asta de a cere ceva în schimb. Această atitudine bazată pe conceptul de tranzacție (barter), o să te ajute mult în viață.

Învață oamenii să ofere ceva la schimb, nu numai să ceară.

3. Renunță la confort.

Nu știi câți dintre noi ar fi avut puterea asta de a renunța la confortul actual și să se ducă într-un mediu total inconfortabil. Nimic nu mai pare greu, nimic nu mai pare imposibil.

Nu spun că ar trebui să ai o experiență șocantă, dar simplul fapt că renunți la confort și la anumite posesiuni, te poate face mai conștient de cine ești și de cine vrei să devii.

4. Cunoaște oameni mai inteligenți și mai interesați decât tine.

Suntem obișnuiți să stăm la cutiuță și să nu interacționăm cu prea multe persoane mai deștepte ca noi, pentru că nu vrem să părem proști sau mai puțin educați.

Mulți studenți își păstrează anturajele pentru că nu au curajul și imboldul necesar de a cunoaște oameni mai deștepți și mai interesați.

Cei care au însă curajul, reușesc să lege noi prietenii, să își crească inteligența emoțională și să relaționeze mult mai ușor cu oamenii în general.

Cea mai bună perioadă pentru a experimenta și pentru a învăța lucruri noi este în facultate.

5. Creează-ți oportunități.

Avem parte de oportunități în fiecare zi, însă pe foarte multe dintre acestea le ignorăm sau nu le observăm. Ajungem la perioade de zile, chiar săptămâni întregi în care nu suntem capabili să observăm nici măcar o oportunitate și ca rezultat ajungem să fim depresivi, să nu ne mai bucurăm de viață, să stagnăm.

Așa cum oricine are parte de oportunități, oricine își poate crea propriile oportunități și pun pariu că dacă ai ști cum să faci asta, nu ai mai aștepta ca acestea să-și facă simțită prezența. Pentru tine fiecare zi ar fi o alta, fiecare zi ar avea o nouă rutină, noi emoții pe care să le experimentezi și sunt sigur că ți-ar plăcea fiecare amănunt în parte.

Să lucrezi sau nu cât ești student?

Paulina Tamaș

Studentia. O perioadă pe care toți ne-o amintim cu drag. Există însă o dilemă cu care majoritatea studenților se confruntă pe perioada anilor de facultate: să lucreze sau nu pe parcursul anilor de studiu? Ar fi bine să intre cât mai repede pe piața muncii sau este mai bine să se

concentreze exclusiv pe învățat? Să lucreze doar pe perioada vacanței de vară sau să nu o facă deloc?

❖ Argumente PRO

1. Munca în timpul facultății ajută la susținerea **financiară**. Spre exemplu, unii studenți sunt nevoiți să aibă o slujbă în paralel cu facultatea pentru a se putea întreține. Mulți dintre aceștia nu dispun de posibilități materiale însemnate, astfel încât, chiar dacă reușesc să ocupe unul dintre locurile bugetate ale facultății, tot vor avea cheltuieli: cărți pentru cursuri, mâncare, cazare (posibil chirie). Muncind, se vor putea întreține singuri și vor putea continua studiile.
2. Mulți studenți au posibilitatea de a lucra chiar în domeniul pe care îl studiază sau pentru care se pregătesc, motiv pentru care **teoria poate fi îmbinată cu practica**. Indiferent că vorbim despre programe de voluntariat, practică sau internship, studenții vor putea acumula experiență și chiar obține apoi un job permanent, beneficiind totodată de pregătire la locul de muncă. Studentul angajat poate acumula astfel și cunoștințe practice, pe lângă cele teoretice.
3. Un alt avantaj al unui loc de muncă este acela că mulți dintre studenți pot continua la același angajator și după terminarea studiilor, iar unii pot chiar avansa odată ce devin licențiați într-un anumit domeniu. Un job timpuriu poate aduce **avantaje materiale pe termen lung**, iar experiența acumulată poate duce la obținerea unui salariu mai consistent și chiar lansarea unei cariere de succes.
4. A avea un job presupune respectarea unor norme, a unui program de lucru, interacționarea cu colegi de muncă, clienți sau instituții, lucruri care pot contribui la **dezvoltarea personalității unui tânăr** și chiar maturizarea acestuia. Cei care lucrează din timpul facultății au cunoștința primelor câștiguri financiare, obținute exclusiv datorită eforturilor lor, astfel încât pot deveni mai responsabili.

❖ Argumente CONTRA

1. **Studenții** cu rezultate bune pot accesa burse de merit, iar cei fara posibilități materiale pot accesa bursele sociale. Astfel, susținerea **financiară poate fi asigurată de stat**, iar în aceste condiții studenții se pot concentra exclusiv pe obținerea unor rezultate școlare cât mai bune, care să le asigure susținerea materială. Eforturile depuse de-a lungul anilor de studiu pot fi recompensate în bani, iar studenții nu vor fi nevoiți să își caute un loc de muncă pentru a se întreține.
2. Există riscul ca studentul angajat să fie suprasolicitat, să resimtă o **stare de oboseală**. Acesta va ajunge din ce în ce mai rar la cursuri și, chiar și atunci când o va face, e foarte posibil ca **oboseala acumulată** să nu-i permită să se concentreze pe școală. Studentul în cauză se poate vedea chiar în situația în care să nu ajungă la anumite examene din cauza programului de la muncă, să

acumuleze astfel restanțe și să își complice practic existența la finalul anului universitar.

3. Anii facultății sunt supranumiți cei mai frumoși ani, astfel încât lipsa unui loc de muncă poate însemna **mai mult timp liber** pentru studenți: vacanțe, relaxare, excursii, plimbări, socializare cu colegii, nopți de distracție, diverse proiecte personale sau multe alte **oportunități ivite de-a lungul anilor de studiu**, cărora cei care muncesc nu le-ar putea da curs.
4. A avea un loc de muncă presupune **timp, efort, stres**. Odată angajat, obiectivele impuse trebuie îndeplinite, deadline-urile trebuie respectate, existând și sancțiuni pentru cei care nu-și îndeplinesc atribuțiile de serviciu. În aceste condiții, există riscul ca studentul angajat să lase studiile în **plan secund** sau chiar să le **abandoneze**, pe motiv că facultatea nu l-ar mai ajuta în ceea ce face el sau dorește să facă pe viitor.

Între două maluri

Andreea-Roxana Terecoasă

În rândul nostru, al tinerilor din ziua de azi, este greu să ne ridicăm din anumite puncte de vedere și așa rămânem cu toții în umbră, crezând că nu avem nici o șansă să arătăm ce putem cu adevărat.

La mine, de exemplu, a fost la fel. Până am început liceul, credeam că sunt la fel ca ceilalți. Eram de părere că nu merită să încerc să fiu mai bună ca ei, deoarece nu s-ar fi schimbat nimic. Cu toate acestea, mereu îmi plăcea să scriu câte o compunere sau să-mi prezint proiectele în fața clasei. Așa am hotărât că cel

mai bun viitor pentru mine este cel în care aş urma specializarea Comunicare și Relații Publice. În același timp, de când mă știu am avut o legătură strânsă cu educatoarea mea, căreia îi mai făceam câte o vizită din când în când, iar pe la sfârșitul clasei a XII-a, am realizat că aş vrea să urmez și specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar.

Era o decizie grea de luat. În mintea mea se afla tot timpul întrebarea: „Care dintre cele două îmi poate asigura viitorul?”. M-am înscris la ambele specializări și așteptam să văd dacă intru. Nu aveam medie mică, dar cu toate acestea nu știi niciodată la ce să te aștepți. Când au venit rezultatele, nu-mi venea să cred că urma să aleg ce voi face tot restul vieții mele. Intrasem la buget la Comunicare și Relații Publice și la taxă la Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Era greu de ales. Mă gândeam deja că la CRP nu aveam de plătit taxă și mi-ar fi mai ușor, dar nici nu aş fi vrut să renunț la PIPP.

Soluția a fost găsită cu greu. Cu ajutorul familiei și al prietenilor care m-au încurajat am decis să încerc să le fac pe amândouă. Și așa am și făcut.

De abia pe 3 octombrie 2017 a început partea frumoasă. Mi-am scris orarul în paralel pentru a putea să mă duc la tot ce era important. Adevărul este că mai lipsesc la cursuri, dar doar pentru că am seminarii la cealaltă facultate și tot așa. A fost greu, dar nu imposibil. Proiectele erau la dublu, orele petrecute la facultate erau la dublu, chiar și unele materii erau la dublu, dar cel mai greu... Sesiunea era la dublu.

La început totul a fost ușor. Mă descurcam cu fugitul de la una la alta, de la un curs la altul și tot așa. Însă toate astea au trecut și a venit sesiunea. Vorba aia, este imposibil numai dacă vrei tu să fie, așa că am trecut cu bine de ea și fără nici o restanță.

Semestrul următor, orarul a fost îngrozitor, dar se pare că am ajuns aproape de sesiune și m-am descurcat și acum. Partea grea urmează. Dacă unii dintre voi cred că să ai două examene în două zile una după alta este greu, gândiți-vă, cum ar fi să aveți șase examene în trei zile? Eu nu trebuie să mă gândesc sau să îmi imaginez, trebuie doar să aștept să vină zilele alea. Dar până la urmă, când am luat decizia de a urma ambele facultăți, știam deja că nu o să fie ușor.

Dacă sunteți la o facultate și vă gândiți să o urmați și pe a doua, încercați! Nu este așa greu! Cu ambiție și multă muncă, puteți să vă depășiți limitele și să reușiți să faceți tot ceea ce vă propuneți. Visele noastre sunt cele mai importante! Nu le lăsați în trecut! Îndepliniți-le!

Experiențe nonformale

Ștefan-Adrian Istrate

Asociația pentru Dezvoltare Activă ADA din Bacău a organizat în perioada 8 – 23 februarie 2017, în Slănic Moldova, Județul Bacău, un training internațional la care am participat alături de tineri și lucrători de tineret din 14 țări: Azerbaidjan, Bosnia și Herzegovina, Liban, Malta, Polonia, Italia, Portugalia, Spania, Grecia, Estonia, Republica Moldova, Macedonia, Turcia și România.

Activitatea s-a desfășurat în cadrul proiectului "Non Formal Education in Action" implementat de ADA în perioada 1 august 2016 – 31 mai 2017. Proiectul a fost un program structurat de coaching și training, ce s-a desfășurat pe parcursul a 10 luni și a urmărit:

1. Să dezvolte capacitatea lucrătorilor de tineret de a planifica, implementa, disemina și evalua proiecte de educație nonformală, cu rezultate concrete și impact sustenabil.
2. Să faciliteze schimbul de bune practici la nivel internațional între organizațiile nonguvernamentale active în domeniul educației nonformale și să promoveze eficiența metodelor nonformale în abordarea provocărilor actuale privind criza refugiaților și imigranților.
3. Să dezvolte, prin intermediul metodelor de educație nonformală, un instrument vizual pentru promovarea valorilor Europene privind diversitatea, dialogul intercultural și inter-religios, libertatea, toleranța și respectarea drepturilor omului.
4. Să dezvolte bune practici în domeniul tineretului și colaborării internaționale între ONG-urile implicate în proiect și să faciliteze elaborarea a cel puțin 5 viitoare proiecte de educație

nonformală a căror grup țintă principal să fie tinerii cu oportunități reduse, tinerii în situații de risc, tinerii refugiați sau imigranți.

Pe fondul provocării privind criza refugiaților și imigranților, având în vedere cotele obligatorii privind primirea refugiaților, dar și din perspectiva creșterii numărului acestora în Uniunea Europeană din ultimii ani, am identificat o serie de probleme și nevoi la nivelul comunităților locale, la nivelul tinerilor cu oportunități reduse, tinerilor refugiați sau imigranți, dar mai ales la nivelul ONG-urilor și lucrătorilor de tineret care lucrează cu aceștia. Tinerii cu oportunități reduse, refugiați sau imigranți au nevoie de programe educaționale și de incluziune socială, dezvoltarea capacității de învățare și evaluarea transferabilității competențelor profesionale, consiliere și sprijin în procesul de adaptare (mai ales din perspectiva diferențelor culturale).

Am învățat că ONG-urile au un rol important în rezolvarea acestor probleme, a putea face asta, trebuie să-și dezvolte capacitatea de a elabora și implementa proiecte incluzive de educație nonformală, adaptate problemelor și nevoilor comunităților locale.

În cadrul trainingului din Slănic Moldova, participanții din cele 14 țări au dezvoltat competențele necesare pentru a putea lucra cu acești tineri.

Proiectul a fost finanțat prin programul Erasmus+, programul de educație nonformală al Uniunii Europene dedicate tinerilor.

Student ERASMUS

Încă de la liceu visam că atunci când voi merge la facultate, o să aplic la un program de schimb de experiență pentru a merge într-o țară străină și a descoperi o cultură nouă! Odată ajuns la Facultatea de Litere a Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău, am nimerit în rândurile norocoșilor care au beneficiat de programul Erasmus și respectiv au avut parte de una dintre cele mai frumoase experiențe din anii de studenție.

După zile petrecute în fața calculatorului pentru colectarea informației despre cazare, transport și studii în țara gazdă, la începutul lunii februarie am ajuns în unul dintre cele mai mari și fascinante orașe din Italia, Torino. Metropola se află în nordul Italiei și este înconjurată de Munții Alpi, care pot fi admirați din orice colț al orașului datorită arhitecturii inedite ce exclude clădirile excesiv de înalte. Așteptările mele ce țineau de ospitalitatea italienilor au fost spulberate încă din primele zile de când am ajuns acolo. Atât profesorul coordonator, cât și persoanele responsabile de studenții internaționali nu și-au dat prea mult interes pentru a ne ajuta să rezolvăm anumite probleme ce țin de cazare sau studii. Totuși, noi am reușit să ne mobilizăm și să ne integrăm singuri într-o cultură atât de străină pentru noi la acel moment!

Cea mai mare problemă pentru mine a fost bariera lingvistică. Atunci când am ajuns acolo nu cunoșteam decât 2-3 cuvinte în italiană, iar italienii aveau aceeași problemă cu engleza. Cu toate acestea găseam modalități de a comunica cu persoanele străine când întrebam direcția sau când mergeam la cumpărături. Însă, acest factor doar a îmbogățit experiența mea cu situații haioase.

Orarul la universitate era foarte lejer și bine organizat. Nu aveam ore dimineața, totuși, trebuia să ne trezim devreme deoarece locuiam foarte departe și drumul până la universitate dura aproximativ o oră. Însă această problemă a fost transformată într-un avantaj, deoarece am reușit să citesc mai multe cărți aflându-mă în tramvai. Cursurile aveau loc în limba italiană, iar prezența nu era obligatorie. Cu toate acestea, am frecventat majoritatea lecțiilor.

Modul de desfășurare a orelor diferă mult de cel de la Universitatea din Bacău, pentru că numărul foarte mare de studenți (peste 100 la un curs) nu permite o comunicare fluentă între profesor și elevi. Astfel, lecțiile au un caracter mult mai formal. Sistemul de desfășurare a examenelor este foarte bine gândit și permite o pregătire mai calitativă pentru fiecare examen în parte. Fiecare curs durează mai puțin de 2 luni, iar examenul are loc imediat după finalizarea predării. Astfel, nu mai există o perioadă de sesiune în care sunt îmbulzite toate examenele și studenții au posibilitatea de a se pregăti mai bine pentru fiecare obiect.

Pentru mine, mobilitatea Erasmus a devenit cea mai utilă experiență de până acum din toate punctele de vedere. Recomand tuturor studenților să participe la acest program!

Vlad Ermurachi

➤ *Universul creației*

Poezia creativității

Ionela-Mihaela Ouatu

Să crezi oare ce-nseamnă?

A naște, a da viață?

Are-o altă importanță,

Când începe să devină

Pentru om un stil de viață!

Nu sunt vreun poet anume,

Ce-a fost înzestrat cu harul

De-a crea într-o clipită

Poezia despre darul

Oferit de Dumnezeu,

Ce ne face s-afirmăm

C-o persoană e sau nu

CREATIVĂ!

*Pare-a fi un simplu lucru
Să crezi o poezie.
Astăzi, însă, îmi dau seama
C-adevăratii poeți
Pierdeau ore-ntregi, chiar zile
Până erau mulțumiți
C-au așternut pe hârtie
Multe gânduri îndrăznețe
Ce ne calăuzesc pașii
Pe înaltele meleaguri
Ale creativității.*

*Nici acum nu-s mulțumită
De această poezie,
Am stat ore-ntregi cu pixul,
Încercând să dau viață
Unui lucru nevăzut,
Nelipsit de importantă.
Dacă am reușit sau nu
Accept să fiu criticată
Asta-nseamnă pentru mine
Să trăiești cu-adevărat,
Să accepți și critica,
Care nu-i de neglijat!*

Dă frâu liber imaginației!

Contrast

Ioana-Adelina Bejan

Simte, simte tot ce te înconjoară! Fiecare picătură de ploaie, fiecare adiere de vânt, fiecare rază de soare.

Ascultă tot ce nu poți auzi, gândește-te că noaptea nu e liniștită, așa cum o crezi tu. Tu nu auzi fiecare suspin scos din adâncul inimii, fiecare lacrimă amară care cade, fiecare gând ce se sparge de pereți în mii de iluzii, fiecare bătaie a inimii.

Ascultă fiecare cuvânt nerostit, dar care e înfățișat printr-o privire tulbure, cețoasă. Ascultă tăcerea și simte profunzimea ce se ascunde în spatele ei. Nu cumva un om vorbăreț va fi cel mai tăcut? Nu cumva liniștea e cel mai lung șir de cuvinte?

Privește contrastul! Înțelege-! Privește dincolo de acele aparențe care înșeală, dincolo de infinitele măști ale lumii.

Nu privi un om în ochi! Privește-l direct în suflet!

Așa cum umbra apare doar la lumină, așa negrul va fi prezent doar pe alb. Așa cum nu ai putea ști ce e noaptea, dacă nu ar exista ziua, așa nu ai putea vedea lucrurile pozitive, dacă nu ar exista lucruri negative. Așa cum soarele răsare după întuneric, așa și binele vine după rău.

Lucrurile negative atrag lucruri pozitive. Lucrurile asemănătoare pot fi lucruri opuse. De ce? Pentru că... De ce nu?

Tu vezi negația?

Nu mai privi lucrurile pe față. Privește-le pe spate. Nu mai fi direct. Fii indirect. Nu mai privi trecutul, când ai de-a face cu prezentul. S-ar putea să pierzi luna încercând să numeri stelele. S-ar putea să ratezi prezentul pentru că te gândești prea mult viitor. Nu vei ști să te bucuri de prezent, dacă tu ești cu gândul la trecut.

Trăiești într-un contrast, o continuă negație, opoziția ce îți pune piedici.

Rugăciune la margine de dor

E o liniște asurzitoare. În jurul meu frunzele de dor mi se aștern cu repezeciuni la picioare, iar gândul, of... gândul meu... e la tine, dragă mamă. Privirea mea a depășit demult drumul ce se vede de la geamul casei și gândurile mi s-au dus hăt, departe. Stau rezemată pe brațele nostalgiei și, cu toate că n-a trecut multă vreme de când am închis portița casei noastre, m-a bătut un dor nebun. Am evitat de multe ori să-ți scriu, crezând că acest mod de mărturisire e demodat. Dar uite ca azi aflându-mă departe de tine inima mi-a dictat altceva. Draga mea, m-am rezemat pe umărul depărtării de casă și încerc cu greu să mă adaptez la peisajul străinătății.

Străin pentru mine, acum, când mirosul pâinei coapte e rămas și când dorul de tine și de casă mă apasă tot mai mult, caut resemnarea în această coală de hârtie și într-un pix care abia mai scrie. Am scris și mi te imaginez cum buzele și ochii tăi parcurg aceste rânduri, crezând că doar așa te voi simți alături de mine. Distanța e mare, dar gândul meu este mereu la tine, la sfaturile tale și la blândețea sufletului tău. Liniștea e destul de impunătoare, dar nici ea nu poate stăvilii dorul meu către tine... mama mea.

Azi am primit un colet la ușa casei, straniu, era ceva de mâncare, comandase cineva, și m-am oprit pe o clipă cu fărâma de pâine aproape de gură și n-am putut să nu-mi aduc aminte de aroma pâinii tale din cuptorul casei noastre, lucru pe care nu l-am apreciat niciodată. O fi bine ambalate aici produsele, bine etichitate, colorate, dar nu au sudoarea frunții tale și nici dulceața casei părintești. Mi-e dor de zarzărul de lîngă poartă și de mirosul de aer din curtea noastră. Eu sunt bine fizic, dar gândul mi-e mereu acasă, acasă ești tu, acasă e dorul meu, aici sunt un punct din univers, pe când la tine era tot universul.

Aștept cu nerăbdare să-ți sărut mâna trudită și să ne alinăm durerea. Străinătatea e frumoasă, dar nu e atât de caldă, e modernă, dar tot mai mult mă simt atrasă de prispa casei noastre.

Străin îmi va fi dorul, atunci când vom fi împreună, acasă.

Silvia Cîrcel

TOTUL DESPRE COMUNICARE

Comunicarea secolului XXI

Ecaterina Meiciuc

Secolul XXI – era inovațiilor, modernității și progresului. Domeniul comunicării și comunicațiilor, de asemenea, a suferit schimbări înevitabile pentru a se integra în imaginea lumii noi, înalt tehnologizate. Copiii de astăzi nu mai merg să bată de la ușă la ușă pentru a chema prietenii afară la joc, nu mai știu să folosească un telefon fix cu disc și nu mai învață pe de rost toate numerele de telefoane ale membrilor familiei sau prietenilor. Acum, însă, e de ajuns să atingi ușor un ecran lucios ca să împarți cu prietenii tot ce îți dorești.

Conversațiile în chat-uri, SMS-urile, conversațiile telefonice, conferințele video etc. treptat înlocuiesc dialogurile față în față. Smile-urile, gif-urile, înregistrările audio și video a câte 10 secunde înlocuiesc gesturile, mimica, chiar și intonația unei conversații reale. De aici rezultă întrebarea: care va fi conceptul realului pentru viitorul apropiat? Sau poate deja pentru prezent?

Generația nouă preferă comunicarea virtuală în defavoarea celei reale din mai multe motive, unul dintre ele este managementul timpului. Ducând o conversație cu cineva prin intermediul chat-urilor noi, singuri, alegem cât timp avem la dispoziție, deoarece, spre deosebire de o

conversație „live”, nu suntem obligați să dăm un feedback instantaneu, putem motiva întârzierea acestuia. De asemenea, în ceea ce privește timpul, putem menționa că „vorbitul” în regim „online” ne este mereu disponibil.

Un alt motiv ar fi faptul că lipsa contactului direct cu persoana permite oamenilor, în majoritatea cazurilor, să se deschidă mai ușor. Să scriem un mesaj care conține adevăratele noastre gânduri și să-l trimitem fără să privim destinatarul în ochi, e mult mai simplu, deoarece ne simțim în siguranță față de reacția pe care acesta poate să ne-o ofere, de privirea lui apăsătoare sau de râsul față de ceea ce-i spui.

Însă nu putem trece cu privirea peste restricțiile pe care le impune o astfel de comunicare. Un mesaj nu poate înlocui contactul vizual, un „smile” nu înlocuiește plăcerea de a auzi un răs sincer, iar o convorbire telefonică nu-ți poate oferi căldura unei îmbrățișări. Conversația poate deveni seacă și aduce sentimentul de insatisfacție.

Adeții comunicării tradiționale declară că discuțiile virtuale aduc un aer de superficialitate, deoarece adesea le lipsesc elemente esențiale, cum ar fi comunicarea nonverbală și paraverbală. Aceste componente posedă o importanță majoră, deoarece ne ajută să înțelegem și să asimilăm mesajul transmis de

partenerul/partenerii de convorbire. De asemenea, aceste perspective comunicaționale ajută la înțelegerea gradului de veridicitatea a spuselor, fapt care practic lipsește la cealaltă formă de comunicare.

Fiecare trebuie să cântărească plusurile și minusurile comunicării de ambele feluri ca să-și identifice preferințele și să înțeleagă cât timp și efort dorește să aloce fiecărui tip în parte.

Istoria comunicării

Comunicarea, din punctul meu de vedere, înseamnă evoluție.

Omul, încă din cele mai vechi timpuri, a avut nevoie de comunicare. Și, pentru a-și satisface această nevoie, a cercetat și a dezvoltat în permanență arta comunicării. Impresionanta noastră abilitate de astăzi de a transmite mesaje instantaneu, la distanțe uriașe, și înțelesuri similare unor milioane de oameni simultan, ne este atât de familiară tuturor, încât ne vine ușor să privim acest lucru cu nonșalanță. Totuși, din perspectiva vieții umane, așa cum există ea din timpurile străvechi, ceea ce facem noi astăzi când deschidem ziarul, deschidem radioul, mergem la un film sau privim la televizor reprezintă o schimbare cu adevărat extraordinară în comportamentul legat de comunicarea umană.

Putem spune că totul a început acum două milioane de ani când a apărut unul dintre primii noștri strămoși (*homo habilis*). Aceștia au fost foarte importanți pentru evoluția omului. Ei au început să confecționeze unelte, apoi a urmat stăpânirea focului. Aceste inovații timpurii – unelte din piatră necioplită și îmblânzirea focului – ar putea reprezenta primii pași timizi în evoluția culturii umane. Putem încerca să definim cultura ca fiind transmiterea către generațiile următoare a soluțiilor pentru rezolvarea unor probleme de viață. În cele din urmă, civilizația umană se va naște din această bază elementară. Epoca semnelor și a semnalelor a început cu mult timp înainte ca strămoșii noștri primitivi să meargă în poziție verticală. La început, aceste ființe comunicau la fel ca animalele, dar pe măsură ce capacitatea creierului se mărea și comportamentul de comunicare era mai bine reprezentat.

Epoca scrisului. Scrisul, acest instrument important pentru dezvoltarea capacității umane, a fost inventat în mod independent în mai multe părți ale lumii. Chinezii au dezvoltat scrisul în mod independent, dar cea mai timpurie tranziție a avut loc între sumerienii și egiptenii, în regiunea geografică unde azi sunt unele părți din Turcia, Irak, Iran și Egipt. Sumerienii au folosit ca material pentru scriere argila.

Epoca tiparului. Prima carte din lume a fost *Diamond Sutra* (China, anul 868 d.H.). În 953 d.H., operele lui Confucius sunt imprimate pe plăci de lemn gravate în relief. Apoi, în 1038, chinezul Pi Shang inventează tipografia în care fiecare semn apare în relief pe un suport. Caracterile descoperite de Gutenberg după mai multe experiențe vreme de 20 de ani au fost însă unice. El a realizat o ștanță de oțel pentru fiecare literă, apoi a ștanțat imaginile literelor într-un metal mai moale (alamă), în jurul acestor imprimări a făcut matrițe din lut, iar în ele a turnat plumb topit, obținând pentru fiecare literă, mulajul ei. Secolul următor descoperirii lui Gutenberg a fost marcat de febra apariției cărților în toate limbile europene. În secolul al XVI-lea se naște și ideea presei. Tot în secolele XV-XVI apare majoritatea bibliotecilor.

Epoca comunicării de masă s-a declanșat la începutul secolului al XIX-lea, odată cu apariția ziarelor adresate omului de rând și a dispozitivelor electrice, cum ar fi telegraful și telefonul. În termeni mai realiști, epoca mijloacelor comunicării de masă a debutat la începutul secolului XX, odată cu inventarea și adoptarea pe scară largă a filmului, radioului și televiziunii. Aceste mijloace de comunicare au declanșat marea tranziție pe care noi o continuăm azi.

Istoria mass-media a început cu lupta omului pentru libertatea personală și libertatea politică de care depinde libertatea de a vorbi și de a comunica. Până prin anul 1700, scriitorii au luptat

pentru dreptul de a imprima liber, după circa un secol au obținut dreptul de a critica și, ulterior, și dreptul de a face reportaje, de a transmite informații, noutăți. Ziarele au existat și există pentru a informa și influența comunitatea în care sunt publicate, iar echipa care le produce depune eforturi pentru a obține noutăți. Cel mai vechi ziar din lume a fost înființat în Suedia și se numea "Ordinari Post Tijdener", iar în ziua de astăzi este cel mai vechi ziar încă existent. Astăzi se numește "Post Och Inrikes Tidningar" și este o gazetă guvernamentală. Însă, din anul 2007, acest ziar există doar în mediul online.

Pentru comunicarea în masă și formarea opiniei publice, un rol important îl joacă filmul documentar – film realizat prin înregistrarea unor aspecte din realitate – care poate fi informativ, agitatoric, documentar artistic sau științific. Fotografia și filmul au intensificat puterea permanentă a cuvântului scris întrucât au completat textul de ziar cu imagini fotografice, iar valoarea documentară a colecțiilor de ziare a fost întregită prin valoarea documentară a filmotecilor.

Trăim într-un spațiu în care mass-media suferă schimbări rapide. În urmă cu numai câțiva ani, majoritatea oamenilor nu auzise de multimedia și Internet. Acum nici măcar nu poți să deschizi ziarul fără să întâlnești o referire la unul dintre cele două domenii sau chiar la amândouă. Schimbările care au loc acum în domeniul mass-media sunt numeroase și, în unele cazuri, și spectaculoase. Tirajele și lectura ziarelor au scăzut de ceva vreme. Televiziunile s-au schimbat de la structura cu cele cinci canale la sistemul cablat cu 50 de canale și la introducerea sistemului cu 500 de canale. Unele reviste sunt publicate pe World Wide Web (www) sau direct pe CD-ROM-uri. Domeniul publicității năzuiește să joace un rol important în noul câmp al comunicării. Unii oameni petrec ore discutând cu alții pe „chat”, iar jocurile virtuale oferă noi dimensiuni experienței participanților. Pare că ne îndreptăm rapid către un nou spațiu al comunicării, dominat de consumatori activi și multimedia.

Oricare ar fi forma pe care o ia comunicarea de masă, ea va continua să aibă un rol major în viața noastră. Mass-media oferă ochii și urechile societății. Ele pun la dispoziție mijloacele prin care societatea ia decizii și prezintă vocea colectivă prin care societatea ajunge să se cunoască. Mass-media reprezintă o importantă sursă pentru transmiterea valorilor societății. Internetul, listele de e-mail, dezbaterile de la radio la care ascultătorii pot suna, World Wide Web, televiziunea prin cablu și hibridi de tipul cărților electronice, care oferă posibilitatea de a afla mai multe informații despre un anumit domeniu, pot fi ușor catalogați ca părți ale comunicării de masă.

Așadar, din toate cele scrise mai sus, este important de reținut faptul că omul a avut nevoie încă din cele mai vechi timpuri de comunicare. Această nevoie este fundamentală pentru dezvoltarea speciei umane, iar formele și mijloacele de comunicare vor fi întotdeauna într-o continuă schimbare, ținând pasul cu tehnologiile și invențiile performante pentru a face transmiterea informațiilor mai eficientă și mai rapidă.

Larisa Prihoancă

Rolul relațiilor publice

Originea comunicării se află în necesitatea de a relaționa cu oamenii, de a-i face să coopereze în vederea unor scopuri comune. În viața socială nu se poate obține nimic fără comunicare.

Pentru a fi un bun practician de relații publice, trebuie să deții capacitatea de a asculta în conversația cu un interlocutor individual sau în cazul unei discuții de grup. Orice relație publică presupune puterea de a lucra în echipă.

Pentru a putea avea o relație bună cu interlocutorii tăi și să reprezinți foarte bine instituția în care lucrezi, trebuie să fii discret, politicoș și cu simțul umorului.

Relațiile publice sprijină dezvoltarea educației, sănătății, protecției sociale sau culturale, sunt în general destinate informării publice.

Punctul esențial în cadrul relațiilor publice este reprezentat de credibilitate. Prin credibilitatea pe care o oferă cel ce lucrează în acest domeniu, putem vorbi și de siguranța pe care o oferă interlocutorului.

Pentru practicarea relațiilor publice, trebuie să se ia în considerare faptul că acestea au un rol deosebit de important prin faptul că au o funcție de consiliere și un impact major în luarea deciziilor.

Ceea ce trebuie reținut, lucrul cu publicul presupune: cercetare, planificare, comunicare și evaluare.

Haideți să facem diferența între relații publice și relații cu publicul! Relațiile publice sunt un management al comunicării, care contribuie la stabilirea și menținerea comunicării și, pe

această cale, la acceptarea reciprocă și cooperarea între o organizație și publicul ei.

Relațiile cu publicul sunt reprezentate de marketing, publicitate, respectiv comunicare comercială.

Din punctul meu de vedere, ca studentă în cadrul Facultății de Litere, specializarea Comunicare și Relații Publice, acestea ar trebui studiate de majoritatea oamenilor ce lucrează cu alți oameni.

Cu cât știm câte ceva despre cum ar trebui să se organizeze relațiile publice, cu atât o să avem parte de o comunicare mai eficientă și mai plăcută.

Consider că punctele forte în cazul relațiilor publice sunt reprezentate și de o cultură generală vastă, pozitivismul atunci când consideri că lucrurile merg spre rău și, un ultim lucru, ar fi să știm să le zâmbim mai mult celor din jurul nostru, astfel vom crea o legătură mai specială și mai plăcută.

Comunicarea creează și menține societatea. Oamenii trăiesc în comunitate în virtutea lucrurilor pe care le au în comun, iar comunicarea este modalitatea prin care ei ajung să dețină în comun aceste lucruri.

Dacă și pe tine te reprezintă plăcerea pentru comunicare, o personalitate deschisă și plăcerea de a lucra cu oamenii, atunci și tu îți poți urma visul, făcând parte din cadrul acestei specializări.

Material realizat de: Cosmina-Florentina Bugiulescu

➤ SESIUNEA DE UMOR

Așteptări vs realitate

Codruța Chiric

Mai este puțin și începe mult dorita și așteptată perioadă a studenției. S-au afișat aproape toate listele posibile și te-ai confruntat cu adevăruri plăcute sau mai puțin plăcute. Ești la buget (yeeey, motiv de sărbătoare în prima săptămână de facultate), ai prins loc în cămin de trei persoane (prognoza somnului se anunță favorabilă). Norocoșii care au loc în cămin, mai precis la cei din anul I, în mintea cărora (spun din proprie experiență) e un blank total când încearcă să se gândească la campus, cămin, camera de cămin, baie și bucătărie comună. În situația aceasta se cam adeverește vorba din bătrâni: socoteala de acasă nu se prea potrivește cu cea din târg, iar ce se întâmplă în târg este destul de înfricoșător pentru un proaspăt bobocel.

Ca de obicei, noi vrem să vă ajutăm să treceți cât mai ușor peste micile dificultăți (în cazul acesta, șocul inițial) și să vă aducem cu picioarele în campus într-un mod cât se poate de amuzant.

Așteptări:

Te trezești în fiecare dimineață plin de energie și pregătit să stai o zi întreagă la facultate: să iei notițe la toate cursurile, să răspunzi la seminare și să mai și citești ceva când ajungi acasă.

Realitate:

Te culci la 2-3 dimineața, iar a doua zi, când te duci la facultate, după un curs fugi acasă să dormi sau, și mai bine, dormi pe bănci în sălile de curs.

Așteptări:

O să ai ocazia să flirtezi cu tipi "buni", care, bineînțeles, stau la același etaj cu tine.

Realitate:

Toți tipii sunt niște creaturi ciudate, care nu știu să lege două cuvinte fără să scape o înjurătură.

Așteptări:

Camera de cămin o să fie la propriu un colț din Rai, unde vei avea parte de somn din belșug, liniște pentru a studia și colegi înțelegători.

Realitate:

Un pat din fier care scârtâie la fiecare mișcare, un birou prea banal și prea puțin spațiu pentru tine.

Așteptări:

Cine are nevoie de mâncarea de acasă? Îți vei cumpăra mâncare și gata. Problemă rezolvată.

Realitate:

După două zile ai ramas fără bani și mai e "multă" lună fără bani.

Așteptări:

O să petreci în fiecare noapte cu noii tăi prieteni.

Realitate:

Proiecte, proiecte, proiecte... și SESIUNEE!

Așteptări:

O perioadă minunată de unde vei avea o grămadă de povești grozave de împărtășit.

Realitate:

Ai capul plin de prostiile altora de care, practic, nu te interesează absolut deloc, dar le auzi zilnic și le-ai memorat neintenționat.

Mituri despre studenție

Alexandru Tulbure

Fie că ești bobocel și aștepti cu nerăbdare să înceapă facultatea (și începi să dai din aripioare de fiecare dată când cineva ți se adresează cu apelativul: „studento”/„studentule”), fie că ești încă în liceu și visezi cu ochii deschiși în timpul orelor, la vremurile când vei fi independent (și evident profesorii aruncă după tine cu vorbe, replici, priviri acide și într-un final cu lucruri – glumesc), cu siguranță ai auzit măcar două mituri despre studenție. Știi cum se spune: *Verba volant, scripta manent*.

Însă, din nefericire, nu-mi amintesc atât de multe mituri. Dar am să vă transmit și vouă câteva care au speriat Vestul.

1. Când ești student ești slăbuț pentru că ești rupt de foame

Cum, ce, stai, unde? E adevărat că nu mai e mama sau tata sau bunica sau sora unchiului prietenei celei mai bune, care să îți gătească în fiecare zi, dar asta nu înseamnă că mori tot timpul de foame. Adică, serios, mama oricum o să-ți trimită pachetul săptămânal, chiar dacă tu mai ai mâncare pentru o eventuală apocalipsă cu zombie.

Și dacă totuși, ai colegi de cameră sau de apartament care sunt mîncăcioși, tot timpul se găsește cineva care să îți dea de mâncare, câte un coleg care are prea multă. Probabil că viitorii studenți vor zâmbi și vor zice: „nu-i adevărat”, da’ vă spun eu că așa e de multe ori. Mîncarea se strică, și dacă stai în cămin, te poate face popular (sau cel puțin asta am raționat noi la un seminar).

Desigur, nu vei fi prea plinuț, pentru că uneori te vei mai plimba pe jos, vei mai merge la o „bățială” sau poate chiar vei face sport (la unele facultăți e obligatoriu sportul). Dar, nu vei muri de foame. Numai dacă vrei asta și, desigur, nu vei mai fi pretențios.

2. Te vei îneca sub munți de teme

Vor exista nenumărate momente când vei simți că munca ta academică îți va absorbi fiecare dram de viață din tine, dar hei!, cu siguranță au fost nenumărate momente în care ai avut același sentiment și în liceu. Trebuie să ții minte că facultatea e diferită de liceu, dar nu chiar atât de tare. Adică, tot trebuie să înveți și dai mai multe examene și ai o mai mare libertate.

O să primești multe teme, asta-i adevărul, dar, bineînțeles, depinde de facultate. Și dacă ai două proiecte, și mai ai o săptămână să le faci, tot o să ți se pară mult, și o să începi să te panichezi, să te intoxici cu cafeină, să plângi mult, iar într-un final chiar să reușești să-ți termini proiectele, cu note mari.

Ideea e să îți faci un program, ca să reușești să îți termini treaba din timp, și să nu te trezești pe ultima sută de metri, cu ochii cât cepele și cu stresul la nivel maxim, că poți să-ți cazi examenul că nu ai terminat. Ai restanță, n-ai vacanță!

3. Dacă nu bei, nu te distrezi

FALS!

E adevărat că, în timpul facultății, băutul devine un obicei comun (mâncarea-i fudulie, băutura-i temelie), dar asta nu înseamnă că toată lumea trebuie să o facă.

Băutul trebuie să fie o alegere personală: dacă vrei, bei. Dacă nu, nu. Dacă tu te simți confortabil, atunci poți să-i dai bătaie. Dacă îți displace ideea în sine, nu te forțază nimeni. Desigur, poți să ieși cu prietenii tăi care beau, și tu să bei suc de mere. E destul de amuzant, până când încep cu o exprimare foarte dubioasă, care sună a „rarwr argy bargy”. Ai prins ideea!

Dar oricum, poți să cunoști alți oameni, să flirtezi și să te distrezi, chiar dacă ești treaz/ă. Nimeni nu are dreptul să te judece.

Nu-ți place atât de mult să mergi la chefuri? E în regulă, există și alte moduri de a te distra. Spre exemplu: maratoane de filme, karaoke sau concerte. Nu e neapărat nevoie să bei!

4. Examenele sunt exagerat de grele

Poate așa puțin, puțin mai mult. Adevărul e că prima sesiune e cea mai grea. Serios! E cel mai groaznic moment din viața ta, pentru că nu știi cum trebuie să-ți împarți timpul, ești nesigur ce trebuie subliniat din carte, iar atunci cumperi o cutie de vopsea cu care „subliniezi”, că oricum totul e important. Și ajungi într-un moment de panică și cedezi.

Nu trebuie să te stresezi, că oricum o să te descurci. Plus, dacă înveți din timp și mergi la cursuri și seminarii, o să te descurci.

5. Devii un/o fițos/oasă

Nu știi dacă mitul ăsta e general-valabil peste tot, dar la mine-n oraș e unul dintre cele mai răspândite. Dacă ești student, iar o parte din cunoștințele tale nu au ajuns încă la facultate sau nu o fac, o să te bârfească în permanență, fie pe față, fie pe la spate, că „de când te-ai dus la Bacău, ai venit cu aere. Da' cine te crezi?”, iar întrebările de genul pot continua la infinit.

Desigur, te vei schimba. Nu prea tare, dar vizibil, cică. Însă, nu trebuie să te demoralizeze. Zâmbește și ignoră-i! Aia-i cea mai bună metodă.

Din nefericire, nu mai știi mituri. Însă, dacă voi mai știți, nu ezitați să le răspândiți printre bobocei!

➤ Să aruncăm un ochi pe literatura de specialitate

Limbaajul publicității

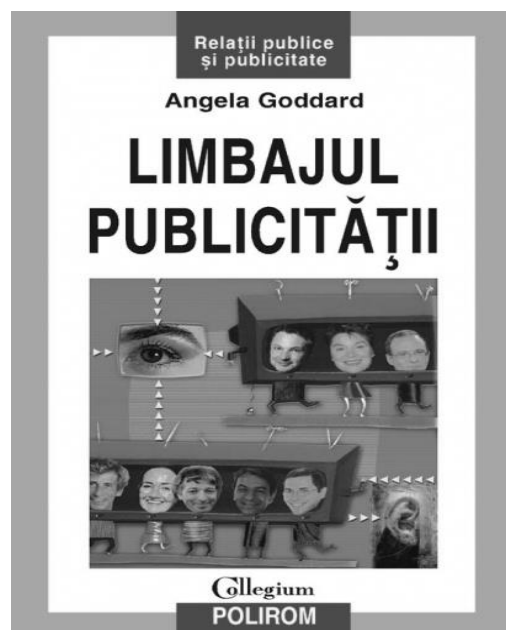
de Angella Goddard

Recenzie

Angella Goddard este profesor la Center of Human Communication Manchester Metropolitan University și a fost timp de 12 ani moderator pentru proiectele nivelului A de limba engleză.

Cartea intitulată „Limbaajul publicității” a fost publicată la Editura Polirom, are un număr de 192 de pagini și face parte din categoria cărților din domeniul Relații publice și publicitate.

Tema abordată este foarte importantă și, totodată, interesantă, deoarece este necesară cunoașterea diverselor aspecte prezentate de către autoare, mai ales dacă urmezi o facultate de Comunicare și Relații Publice, viitorul specialist în Relații Publice trebuie să aibă cunoștințe din domenii variate pentru a putea fi cel mai bun în ceea ce face.

Reclamele tipărite, la care face referire autoarea în această lucrare, reprezintă cele mai vechi metode de promovare a unui produs. Deși în zilele noastre se utilizează reclamele video, sunt totuși întâlnite și reclame tipărite ce au impact asupra privitorului, acesta devenind ulterior un posibil cumpărător al produsului respectiv.

Citind această carte, avem ocazia să cunoaștem mai bine discursul secolului al XX-lea, reprezentat de reclamele bazate pe manipulare și persuasiune în ultima vreme, înțelegând și modul în care reclamele sunt modificate pentru a avea succes în alte țări, fiind luate în calcul și diferențele culturale.

Prin intermediul acestei cărți, autoarea subliniază faptul că publicitatea funcționează, chiar dacă o tratăm uneori cu indiferență. Reclamele reprezintă forme de discurs asemanătoare jocurilor de puzzle, ce au rolul de a ne convinge că produsul X este mai bun decât produsul Y. Stârnindu-ne curiozitatea, vom procura produsul respectiv, făcând în cele din urmă o comparație, devenind ulterior client fidel al produsului X sau Y. Autoarea Angela Goddard a reușit să dezlege tainele nedesluite până în acel moment ale reclamelor, prezentându-le într-o manieră clară și concisă. Autoarea prezintă totodată modul în care sunt construite reclamele din punct de vedere lingvistic, deoarece textul are un rol extrem de important în ceea ce privește înțelegerea mesajului unei reclame tipărite.

Lucrarea pune la dispoziție un vocabular analitic, necesar pentru a înțelege cum reușesc reclamele tipărite să aibă un efect persuasiv, autoarea prezentând totodată unele strategii publicitare, precum conotațiile și jocurile de cuvinte. Această carte este foarte bine realizată, putând fi înțeleasă fără a depune un efort semnificativ, ideile prezentate sunt adesea însoțite de exemplificări practice, ce au rolul de a face lectura plăcută și accesibilă, dar și de a ne ajuta să înțelegem cu ușurință noțiunile prezentate. Publicitatea nu reprezintă numai promovarea comercială a unui produs, ci și texte ce au menirea de a promova imaginea unui individ, grup sau organizație.

Citind această lucrare vei înțelege că există diverse strategii pe care le utilizează realizatorii reclamelor. De exemplu, un rol important îl are adresarea. Dacă vrem să realizăm o emisiune în care vom prezenta o rețetă, vom utiliza textul vorbit. În cazul în care vrem să impunem o distanță față de public, vom apela la textul scris. Utilizarea

pronumelui „NOI” în cadrul unei reclame face ca textul să sune comercial, dar în cazul în care creăm o reclamă prin care vrem să sensibilizăm publicul, este de preferat să utilizăm pronumele „TU”, acest pronume are rolul de a face ca mesajul să pară că ni se adresează, astfel nici o persoană nu se va simți exclusă din comunicare. Utilizarea pronumelui „EU” face ca textul să sune excesiv individualizat.

Realizatorii reclamelor utilizează adesea imaginile șocante pentru atragerea atenției, dar pe lângă imagine va insera un text, cititorul inițial va fi șocat de imaginea respectivă, totuși înțelegerea propriu zisă a mesajului va avea loc în clipa în care se va face legătura între text și imagine.

Atragerea atenției este marcată grafic de modalitatea de scriere, scrisul de mână îl percepem ca fiind mai apropiat de natura umană, fiind mai personal, mai individualizat decât cel realizat cu ajutorul mijloacelor mecanice sau electronice.

Angella Goddard vorbește despre intertextualitate. Termenul se referă la modul în care un text poate să facă referire sau să se bazeze pe un alt text. „Intertextualitatea poate fi o componentă importantă a sensului unui mesaj publicitar, prin faptul că textul original la care se face referire a comunicat deja un mesaj pe care al doilea text poate să-l folosească și să-l dezvolte. În acest mod, al doilea text are de lucrat mai puțin pentru a fi înțeles – poate considera o certitudine faptul că textul original a lăsat o urmă ce poate fi folosită în avantajul său.”

Realizatorii reclamelor trebuie să țină cont de diferențele culturale pentru a putea lansa o reclamă, care să fie corect percepută în mai multe colțuri ale lumii și care să ducă la mărirea cifrei de afaceri. De exemplu, o regulă principală a textelor în limba engleză este că operează de la stânga spre dreapta. Respectiva regulă stă la baza multor secvențe de tip „înainte și după”, cum sunt cele din reclamele pentru detergenți, în care îmbrăcămintea murdară din stânga devine articolul curat și proaspăt din dreapta. Un producător de săpunuri și-a făcut publicitate în Orientul Mijlociu, nefăcând nici o schimbare reclamei, iar arabii au receptat-o de la dreapta spre stânga, deoarece așa se citește alfabetul arab, adică produsul transforma hainele albe ca zăpada în gri murdar. Vânzările acestui produs au fost descurajante. Au fost, de asemenea, multe reclame care în unele țări se traduceau diferit, acestea fiind urmate de un eșec. De exemplu, sloganul

Pepsi „Come alive with Pepsi Generation”, a fost tradus în limba chineză „Pepsi îți aduce strămoșii înapoi la viață”; sloganul Kentucky Fried Chicken, „atât de delicios încât îți lingi degetele”, a fost tradus în limba chineză „mănâncă-ți degetul”. Asemenea lucru s-a întâmplat și atunci când compania Parker Pen a pus în vânzare un stilou cu bilă în Mexic. Mesajul trebuia să fie citit : „Nu se va scurge în buzunarul tău să te faci de râs ”, iar în spaniolă a fost tradus „Nu se va scurge în buzunarul tău să te lase însărcinată”.

Angella Goddard redactează cartea într-un stil original, clar, concis și prietenos, în care îmbină activitățile practice cu textele însoțite de comentarii, pentru a arăta modul în care sunt construite mesajele. Pot să spun că mi-a plăcut foarte mult această carte, mi-a atras atenția încă din primul moment în care am răsfoit-o, fiind o lucrare științifică redactată într-o manieră specială, pe înțelesul tuturor, cu multe exemple, dar și cu teme practice care ne pun să gândim. O recomand studenților la publicitate, viitorilor PR-iști, dar și celor care vor să înțeleagă mai bine cum stă treaba cu manipularea, persuasiunea, convingerea și persuadarea în publicitate. Cartea este foarte utilă și pentru omul de rând care poate înțelege că este manipulat adesea, poate fi citită de orice persoană, fiind scrisă într-un limbaj pe înțelesul tuturor. Această carte îmbină teoria într-o manieră aparte cu exemplificări și comentarii, la unele teme lăsându-ne pe noi să ne punem mintea la contribuție pentru a comenta reclama. Vă invit să o citiți și sunt sigură că veți fi la fel de mulțumiți ca și mine că a-ți citit-o, având oportunitatea să învățați multe lucruri noi!

Mihaela Ouatu

LECTURĂ PLĂCUTĂ!!!

Profesia de relaționist

de Bernard Dagenais

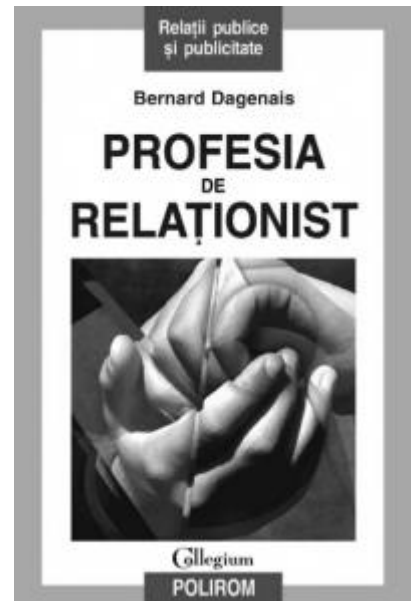
Recenzie

Lucrarea apare în anul 2002 la Editura Polirom. Bernard Dagenais este un cunoscut profesor de relații publice, al departamentului de Informare și Comunicare, din cadrul Universității Laval. Și-a început cariera de relaționist acum 20 de ani, practicând inițial profesia de jurnalist, apoi de agent de informare și consilier de presă, în ministerele Guvernului Quebec.

Cartea răspunde la întrebările esențiale pe care un om și le pune, întrebări care structurează întreaga carte: *“De ce se practică relațiile publice?”*, *“Ce înseamna relații publice?”*, *“Cum se diferențiază relațiile publice ce propagandă, publicity, advertising, lobby, marketing?”*, *“Cine poate practica această meserie?”*, *“Cum se formează un relaționist?”*, *“Cum se organizează profesia?”*, *“Care este imaginea relaționistului?”*

Autorul, un practicant în relații publice, încearcă să răspundă sistematic, prin exemplificări și printr-un limbaj accesibil tuturor, întrebărilor de mai sus. Așadar, el începe prin explicarea nevoii de a practica relațiile publice, de unde rezultă și rolul lor: de a informa, de a crea un climat de simpatie, de a gestiona o provocare, de a rezolva o problemă, de a dezvolta o imagine, de a influența opinia publică și pentru a comunica.

Sistematic, el explică ce sunt relațiile publice, apelând la definiția lui Rex Harlow. Astfel, relațiile publice reprezintă o stare de spirit, un instrument de gestiune, o îndemânare, o artă și o știință, o profesie exigentă (căci celui ce practică această profesie nu i se iartă nicio greșală), un sistem de valori, o practică asupra realității.

Această meserie este printre cele care se aseamănă cu o multitudine de domenii. Asta la prima vedere, întrucât relațiile publice diferă de marketing, lobby, advertising, publicity, propagandă prin scopuri, obiective și tehnici, de a pune în practică strategiile.

Profesia de relaționist este descrisă foarte bine de către Bernard Dagenais, prin multitudinea de roluri pe care acesta le îndeplinește: rol de analist, de strateg, de imaginație, de creativitate, de specialist, de logistică, de cercetare.

Capitolul care mi-a atras atenția în mod deosebit a fost capitolul 5, care surprinde imaginea relaționistului așa cum este percepută de ceilalți. Printre imaginile asociate cu relaționistii, pot enumera: relaționist monden, agent de presă, manipulator, ventilator, spin-doctor, docil, schizofrenic, nebunul regelui, ambalator, mercenar, gestionar de imagini, machior, vânzător de produse, avocat, pompier, democrat sau temerar.

Toate aceste imagini îi sunt atribuite, spune autorul, din cauza faptului că cei care analizează nu dispun de o pregătire reală sau nu cunosc, întocmai, ce presupune acest domeniu.

Cartea surprinde elementele definiției ale profesiei de relaționist, meserie din ce în ce mai căutată și necesară în societate. Prin structura pe care o alege autorul, sistematică și ușor de înțeles, adăugându-i o multitudine de exemple din propria sa experiență și nu numai, cartea se adresează atât specialiștilor și profesioniștilor în domeniu, cât și celor care au ales să urmeze o astfel de facultate.

Din perspectivă practică, studenților le va fi mult mai ușor să răspundă la crunta întrebare “Ce vei fi după ce termini Facultatea de Comunicare și Relații Publice?”, dar, cel mai important, vor afla mult mai multe secrete ale meseriei.

Recomand această carte tuturor studenților. Pe mine m-a ajutat să-mi dau seama ce înseamnă a fi un adevărat relaționist, cum trebuie acesta să se comporte în societate, ce strategii trebuie acesta să folosească pentru a atrage publicul și cum va acționa în situații limită.

Adelina Bejan

➤ Cum e să locuiești în cămin?

Nouă motive pentru care să nu vrei un coleg de cameră

Viața de cămin poate fi foarte complicată, mai ales din cauza faptului că trebuie din proprie inițiativă și nesilit de nimeni să împarți câțiva metri pătrați cu încă două sau mai multe persoane.

Totul pare a fi interesant în prima fază, toți fiind curioși să se cunoască. Ei bine, toate acestea nu durează mult timp, după care îți vine să îți faci bagajele și să pleci.

În continuare îți voi aduce motivele și argumentele pentru care să nu îți mai dorești vreodată un coleg de cameră:

Îți ia din mâncare și nu cunoaște limite atunci când o consumă.

Îți poartă hainele.

Îți folosește lucrurile personale, fără permisiunea ta .

Te trezește atunci când dormi.

Face mizerie și nu o curăță.

Îți invadează spațiul personal.

Vorbește prea mult, iar tu nu ești întotdeauna interesat de ceea ce spune.

Este zgomotos, produce sunete ciudate sau este un cântăreț mai puțin talentat.

Este prea sensibil la zgomot, acesta provocându-i dezechilibru emoțional.

Șapte tipuri de căminiști

Sunt o grămadă de studenți care trec prin cămine și care își fac simțită prezența pe parcursul șederii. Astfel, există o serie de căminiști care cu siguranță vă vor aduce zâmbetul pe buze. Hai să vedem!

1. *Cei care nu se simt motivați de facultate* și ale căror argumente vin să justifice scaunul gol de la facultate, caietele de un alb imaculat și paturile calde până după-amiază.
2. *Înțelepții convinși* pentru care nu există eșecul, nivelul lor de inteligență fiind mult prea înalt pentru cei din jur.
3. *Gospodinele*. Mereu gătesc bucate alese și se îngrijesc de spălarea hainelor. Camera în care locuiesc este mereu curată.
4. *Romanticii*. La ei întâlnim mult sentimentalism, atât de mult încât sunt adevărați Cupidoni pe rețelele de socializare.
5. *Căministul înrăit*. Cel care nu are treabă cu timpul, izolat de orice influență exterioară și dedicat trup și suflet camerei sale.
6. *Party people*. Acele persoane care nu sunt niciodată acasă, cu excepția zilelor în care dau petrecere la domiciliu, mereu prezenți la datorie în orice loc, în orice moment, când vine vorba de distracție.
7. *DJ-ii*. Vrei nu vrei, ascuți muzica lor. Au nevoie de ritmuri muzicale pentru somn, spălatul dinților și orice altă activitate ordinară.

Mădălina-Mihaela Antohi

Cuprins

DOZA DE ȘTIINȚĂ 5

Andreea-Mădălina Mișca – (Aproape) totul despre PR 5

Loredana-Ionela Simion – Viața studenților, dependentă de calculator și internet 6

VIAȚĂ DE STUDENT 7

Mihăilă Thaisia - Cu ce schimbări vine viața de student? 7

Elena-Andreea Radu – Patru mituri legate de studenție 8

Georgiana Muntianu – Cinci lucruri care trebuie știute încă din primul an de facultate 9

Paulina Tamaș – Să lucrezi sau nu cât ești student? 10

Andreea-Roxana Terecoasă – Între două maluri 12

Ștefan-Adrian Istrate – Experiențe nonformale 14

Vlad Ermurachi – Student Erasmus 16

UNIVERSUL CREAȚIEI 17

Ionela-Mihaela Ouatu – Poezia creativității 17

Ioana-Adelina Bejan – Contrast 19

Silvia Cârcel – Rugăciune la margine de dor 20

TOTUL DESPRE COMUNICARE 21

Ecaterina Meiciuc – Comunicarea secolului XXI 21

Larisa Prihoancă – Istoria comunicării 23

Cosmina-Florentina Bugiulescu – Rolul relațiilor publice 25

SESIUNEA DE UMOR 27

Codruța Chiric – Așteptări vs realitate 27

Alexandru Tulbure – Mituri despre studenție 29

SĂ ARUNCĂM UN OCHI PE LITERATURA DE SPECIALITATE 32

Recenzii de carte : Mihaela Ouatu (Angela Goddart, *Limbajul publicității*) 32

Ioana Adelina Bejan (Bernard Dagenais, *Profesia de relaționist*) 36

Mădălina-Mihaela Antohi – Cum e să locuiești în cămin? Nouă motive pentru care să nu vrei un coleg de cameră 38

Mădălina-Mihaela Antohi – Șapte tipuri de căminiști 40

